

[Thomas Pedersen.]

der skal antages anden Arbejdskraft i Stedet for de Arbejdere, der tager Fridag.

Hvor stor en Virkning saadanne Foranstaltninger kan faa, er ikke let at sige. Det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen mente, at de ikke vilde betyde saa forfærdelig meget, det var et meget ringe Overarbejde, der faktisk fandt Sted. Jeg ved ikke, hvor meget det betyder. Naar man forhandler med Arbejdsgiverne om disse Spørgsmaal, anslaaer de nøjagtig de samme Toner som det ærede Medlem her. Men hvad specielt det typografiske Fag angaar, glemmer man altid dette Punkt om de store Blades Ekstraarbejde, derved faar man Overarbejdet ned til et rent Minimum. Men selv om man ikke opnaaede andet, vilde det betyde overordentlig meget, at man fjernede det Irritationsmoment, der er til Stede, idet de arbejdsløse maa se paa, at der er Mennesker, der har langt mere end deres 48 Timers Arbejde.

Men der er noget helt andet. Det er jo ikke sikkert, at dette Lovforslag kommer til at træde i Kraft hverken i Dag eller i dette Aar, og naar man nu ikke straks kan løse Spørgsmaalet i Landsmaalestok, saa kunde jeg tænke mig — og her vil jeg gerne henvende mig til det ærede Medlem Hr. Leonhard Hansen og henstille det til ham —, at man rettede en Henvendelse til alle de Kommuner, hvor Det socialdemokratiske og Det radikale Parti har Flertallet, om øjeblikkeligt at gaa til at gennemføre de Tanker, der er nedlagt i dette Lovforslag. Jeg synes, det vilde være rimeligt, at man straks begyndte paa at føre dem ud i Virkeligheden. Her vil jeg særlig henlede Opmærksomheden paa Københavns Kommune. Paa et Møde i Aftes blev det uimodsagt hævdet, at i Løbet af de sidste Maaneder har Magistraten haft et Overarbejdstal paa ca. 10 000 Timer. Det er dog en Skandale, at man i en Kommune, hvor Regeringspartierne har Flertallet, har saa frygtelig meget Overarbejde, hvorved man jo forhindrer, at arbejdsløse kommer i Arbejde. Vilde det ikke være rimeligt, om man dør straks begyndte at omsætte sine Tanker i Virkelighed og derved gav Rigsdagen og Arbejdsgiverne et Eksempel, der viste, at dette Lovforslag er gennemførligt, og at det virkelig er formaalstjenligt i øvrigt at gennemføre en saadan Lovgivning. Jeg tror, det vilde være heldigt, og det skulde, synes jeg, heller ikke være nødvendigt fra Rigsdagens Side at tvinge Socialdemokraterne og de Radikale til at gennemføre de principielle Synspunkter, som de selv har, i de Kommuner, hvor de har Flertallet.

Til det ærede Medlem Hr. Boeck-Hansen vil jeg gerne gøre et Par Bemærkninger. Det ærede Medlem var meget ked af, at en Maler havde taget Fuskarbejde efter Arbejdstidens Ophør, og jeg forstaaer godt, at det ærede Medlem finder, det er en vederstyggelig Tanke, at en Mand har saa megen Arbejdslyst, at han gaar hen og laver Arbejde efter Arbejdstidens Ophør. Det er naturligvis vanskeligt at lovgive om dette. Det kan jo ogsaa siges, at det er i allerhøjeste Grad vederstyggeligt, at en Direktør efter at have udført sit Direktørarbejde gaar hen og tager andre Direktørpladser eller andet Arbejde og derved holder andre Mennesker ude.

Men ogsaa det er det vel noget vanskeligt at lovgive om, vel lige saa vanskeligt som at begrænse det Bengnaveri, der finder Sted i andre Samfundslag end blandt Arbejderne. Der er jo Mennesker, der er overordentlig glubske efter Ekstraarbejde, der er andre, der er overordentlig glubske efter Ekstra-fortjeneste uden Arbejde. Her søger man nu at begrænse Ekstraarbejdet paa dette specielle Punkt, men jeg synes, man lige saa godt kunde begynde at begrænse det Ekstraarbejde, man har adskillige Steder med Bengnaveri. Alt dette er jo noget vanskeligt, og derfor tror jeg, vi skal lade Betragtningerne herover være uden for og holde os til det, der foreligger: at man fra Regeringens Side ønsker Overarbejdet begrænset til det mindst mulige for derigennem at faa de flest mulige i Arbejde. Det kan ogsaa siges, at der her var en Opgave for Fagforeningerne, at de i stærkere Grad end hidtil burde presse paa og bruge deres Magtmidler til at gennemføre en Ordning, hvorved man kunde komme alle de berettigede Klager mod Overarbejde til Livs.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Jeg vil gerne takke Regeringspartiernes Ordførere for deres anbefaling af det foreliggende Lovforslag.

Til det ærede Medlem Hr. Elgaard, der — og det gælder i øvrigt ogsaa andre ærede Ordførere — ønskede Spørgsmaalet henvist til Forhandling mellem Arbejdsgivernes og Arbejdernes Organisationer, vil jeg gerne have Lov til at sige, at det er jo forsøgt, det er forsøgt fagvis og ogsaa paa anden Maade, uden at det er lykkedes at naa til noget Resultat. Det er jo ikke ukendt, at Arbejdsgivernes Standpunkt, saa længe det overhovedet kan opretholdes, er det, at man ikke giver nogen som helst Indrømmelse fra sig; jeg i alt Fald har i alle de Aar, jeg har kendt til den Slags Forhandlinger